

4. Mose 18

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 و خداوند به هارون گفت: « تو و پسرانت و خاندان آبایت با تو، گناه مقدّس را متحمل شوید، و تو و پسرانت با تو، گناه کهنات خود را متحمل شوید.
- 2 و هم برادران خود یعنی سبط لاوی را که سبط آبای تو باشند با خود نزدیک بیاور تا با تو متفق شده، تو را خدمت نمایند، و اما تو با پسرانت پیش خیمه شهادت باشید.
- 3 و ایشان ودیعت تو را و ودیعت تمامی مسکن را نگاه دارند؛ لیکن به اسباب قدس و به مذبح نزدیک نیایند مبادا بمیرند، ایشان و شما نیز.
- 4 و ایشان با تو متفق شده، ودیعت خیمه اجتماع را با تمامی خدمت خیمه بجا آورند و غریبی به شما نزدیک نیاید.
- 5 و ودیعت قدس و ودیعت مذبح را نگاه دارید تا غضب بر بنی اسرائیل دیگر مستولی نشود.
- 6 و اما من اینک برادران شما لاویان را از میان بنی اسرائیل گرفتم، و برای شما پیشکش می‌باشند که به خداوند داده شده‌اند، تا خدمت خیمه اجتماع را بجا آورند.
- 7 و اما تو با پسرانت، کهنات خود را بجهت هر کار مذبح و برای آنچه اندرون حجاب است نگاه دارید، و خدمت بکنید. کهنات را به شما دادم تا خدمت از راه بخشش باشد، و غریبی که نزدیک آید، کشته شود.»
- 8 و خداوند به هارون گفت: « اینک من ودیعت هدایای افراشتنی خود را با هم چیزهای مقدس بنی اسرائیل به تو بخشیدم. آنها را به تو و پسرانت به سبب مسح شدن به فریضه ابدی دادم.
- 9 از قدس اقداس که از آتش نگاه داشته شود، این از آن تو خواهد بود، هر هدیه ایشان یعنی هر هدیه آردی و هر قربانی گناه و هر قربانی جرم ایشان که نزد من بگذرانند، اینها برای تو و پسرانت قدس اقداس باشد.
- 10 مثل قدس اقداس آنها را بخور. هر ذکور از آن بخورد، برای تو مقدس باشد.
- 11 و این هم از آن تو باشد، هدیه افراشتنی از عطایای ایشان با هر هدیه جنبانیدنی بنی اسرائیل را به تو و به پسرانت و دخترانت به فریضه ابدی دادم، هر که در خانه تو طاهر باشد، از آن بخورد.
- 12 تمامی بهترین روغن و تمامی بهترین حاصل مو و غله یعنی نوبرهای آنها را که به خداوند می‌دهند، به تو بخشیدم.
- 13 نوبرهای هر چه در زمین ایشان است که نزد خداوند می‌آورند از آن تو باشد، هر که در خانه تو طاهر باشد، از آن بخورد.
- 14 و هر چه در اسرائیل وقف بشود، از آن تو باشد.
- 15 و هر چه رحم را گشاید از هر ذی‌جسدی که برای خداوند می‌گذرانند چه از انسان و چه از بهایم از آن تو باشد؛ اما نخست‌زاد انسان را البته فدیة دهی، و نخست‌زاد بهایم ناپاک را فدیة‌ای بده.
- 16 « و اما دربار فدیة آنها، آنها را از یک ماهه به حساب خود به پنج مثقال نقره، موافق مثقال قدس که بیست جیره باشد فدیة بده.

17 ولی نخست‌زاد[] گاو یا نخست‌زاد[] گوسفند یا نخست‌زاد[] بز را فدیه ندهی؛ آنها مقدسند؛ خون آنها را بر مذبح بپاش و پیه آنها را بجهت هدیه[] آتشین و عطر خوشبو برای خداوند بسوزان.

18 و گوشت آنها مثل سین[] جنبانیدی، از آن تو باشد و ران راست، از آن تو باشد.

19 جمیع هدایای افراشتنی را از چیزهای مقدس که بنی‌اسرائیل برای خداوند می‌گذرانند به تو و پسرانت و دخترانت با تو به فریض[] ابدی دادم. این به حضور خداوند برای تو و ذریه تو با تو عهد نمک تا به ابد خواهد بود.»

20 و خداوند به هارون گفت: «تو در زمین ایشان هیچ ملک نخواهی یافت، و در میان ایشان برای تو نصیبی نخواهد بود، نصیب تو و ملک تو در میان بنی‌اسرائیل من هستم.

21 «و به بنی‌لاوی اینک تمامی عشر اسرائیل را برای ملکیت دادم، به عوض خدمتی که می‌کنند، یعنی خدمت خیم[] اجتماع.

22 و بعد از این بنی‌اسرائیل به خیم[] اجتماع نزدیک نیایند، مبادا گناه را متحمل شده، بمیرند.

23 اما لاویان خدمت خیم[] اجتماع را بکنند و متحمل گناه ایشان بشوند، این در قرنهای شما فریضه‌ای ابدی خواهد بود، و ایشان در میان بنی‌اسرائیل ملک نخواهند یافت.

24 زیرا که عشر بنی‌اسرائیل را که آن را نزد خداوند برای هدیه[] افراشتنی بگذرانند به لاویان بجهت ملک بخشیدم. بنابراین به ایشان گفتم که در میان بنی‌اسرائیل ملک نخواهند یافت.»

25 و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت:

26 «که لاویان را نیز خطاب کرده، به ایشان بگو: چون عشری را که از بنی‌اسرائیل به شما برای ملکیت دادم از ایشان بگیرد، آنگاه هدیه[] افراشتنی خداوند را از آن، یعنی عشری از عشر بگذرانید.

27 و هدیه[] افراشتنی شما برای شما، مثل غله[] خرمن و پری چرخشت حساب می‌شود.

28 بدین‌طور شما نیز از هم[] عشرهایی که از بنی‌اسرائیل می‌گیرید، هدیه[] افراشتنی برای خداوند بگذرانید، و از آنها هدیه[] افراشتنی خداوند را به هارون کاهن بدهید.

29 از جمیع هدایای خود، هر هدیه[] خداوند را از تمامی پیه آنها و از قسمت مقدس آنها بگذرانید.

30 و ایشان را بگو هنگامی که پیه آنها را از آنها گذرانیده باشید، آنگاه برای لاویان مثل محصول خرمن و حاصل چرخشت حساب خواهد شد.

31 و شما و خاندان شما آن را در هر جا بخورید زیرا که این مزد شما است، به عوض خدمتی که در خیم[] اجتماع می‌کنید.

32 و چون پیه آنها را از آنها گذرانیده باشید، پس به سبب آنها متحمل گناه نخواهید بود، و چیزهای مقدس بنی‌اسرائیل را ناپاک نکنید، مبادا بمیرند.»